

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רצ"ה ע"ב

פרשת האזינו

◆ הקטע מתחיל בדף רפ"ז ע"ב וממשיך עד דף רצ"ה ע"א ◆

טקסט הזוהר

כָּל יְקִירוֹ דְּדִיקְנָא, בְּאִינוּן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין אִינְהוּ, מְשׁוּם דְּכָלָא בְּהָאֵי תַלְיִין.

כָּל הָנִי שְׁעָרֵי דְּדִיקְנָא דְזַעִיר אַנְפִּין, כְּלָהוּ קְשִׁישִׁין תְּקִיפִין, מְשׁוּם דְּכָלָהוּ אַכְפִּיִין לְדִינִין,
בְּשַׁעְתָּא דְּמִזְלָא קְדִישָׁא אַתְגְּלִי. וְכֹד בְּעָא לְאַגְחָא קְרָבָא, בְּהָאֵי דִיקְנָא אַתְחֲזִי כְּגַבְר
תְּקִיף, מְאִירִי נְצַחֲוֹן קְרָבָא. וְכֹדִין מְרִיט מֵאן דְּמְרִיט, וְאַגְלִישׁ מֵאן דְּאַגְלִישׁ.

הָנִי תְשַׁעָה תְּקוּנִין, אֲמָרֵן מֶשֶׁה זְמַנָּא תְּנִינָא, בְּשַׁעְתָּא דְּאַצְטְרִיךְ לְאַהֲדָרָא לֹוֹן כְּלָהוּ
רַחֲמִי. דְּאֵף עַל גַּב דְּתַלְיִסָּר תְּקוּנִין לֹא אֲמָרֵן הַשְׁתָּא, בְּכַוּוֹנָא תַלְיָא מְלֵתָא, דְּהָא לֹא
יִיעוּל בְּהָנִי תְּקוּנִין לְאַדְכָּרָא, אֲלֹא בְּמִזְלָא אַתְכּוּוֹן, וְאַדְכָּר לִיהָ. הָדָא הוּא דְכָתִיב,
(בְּמַדְבָּר יֵד) עֲתָה יִגְדֵּל נָא כַח יְיָ. מֵאן כַּח יְיָ. הָהוּא דְאַקְרִי מִזְלָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל
סְתִימִין. דְּחִילָא דָא, וְנִהֲרֹו דָא, מְמִזְלָא תַלְי. וְכִיּוֹן דְּאֲמַר מֶשֶׁה דָא, וְאַדְכָּר דָא, וְאַתְכּוּוֹן
בִּיהָ, אֲמַר הָנִי תְשַׁעָה תְּקוּנִין, דְּתַלְיִין בְּזַעִיר אַנְפִּין. בְּגִין דִּינִהֲרֹו כְּלָהוּ, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח
דִּינָא. וְעַל דָּא כָלָא בְּמִזְלָא תַלְי.

האי דיקנא כד שראן שערי (ס'א לאתערבא) לאתערא (לאתארכא), אתחזי כגיבר תקיף כגיבר מארי נצח קרבין. בהאי דיקנא, נגיד משה דרבות מעתיקא סתימאה. כמה דאת אמר, (תהלים קלג) כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן.

אלין שערי לא חפין על שפון, ושפון כלהו סומקין כוורדא. דכתיב, (שיר השירים ה) שפתותיו שושנים. שפון מרחשן גבורה, מרחשן חכמתא. באינון שפון תליין טב וביש, חיי ומותא. מאלין שפון תליין מאריהון דאתערוותא, דכד מרחשין אלין שפון, מתערין כלא למגזר (מארי) דינא, בכל כתי דינין, (דמדוריהון בהון, ובגין כך) דאקרון עירין. דכתיב, (דניאל ד) בגזרת עירין פתגמא ובמאמר וגו'. (ובמימר קדישין שאלתא) מאי עיר. בספרא דאגדתא, כמה דאת אמר, (שמואל א כח) ויהי ערה. דמתערין דינין לאינון דלא אתרחימו לעילא, בגין כך מתערין אלין דאינון מארי דבבו, (ס'א להו) (בכלהו) ועם כל דא בתרי גווי ברחמי ודינא, ועל דא אקרון עיר וקדיש דינא ורחמי.

ובאלין שפון, אתחזי פומא כד אתפתח. רוחא דנפיק מן פומא, ביה מתלבשין כמה אלה ורבבן. וכד אתפשט, מתלבשין ביה נביאן מהימני. וכלהו פה יי' אקרון. כד מלין נפקין מן פומא, ומתרחשין בשפון, מתנהרין לכלהו תמני סרי אלפין עלמין, עד דמתקטרין כלהו כחדא, בתמניסר אורחין ושביילין, דאשתמודען.

וכלא מחכאן לפומא דא, (בדא) בלישן ממלל רברבן בקיטרא דטיהרא בעוטרא. ועל דא כתיב, (שיר השירים ה) חכו ממתקים, ממתקים ודאי. מאי חכו. כמה דאת אמר, (איוב לד) וחיך יטעם לאכול. וכלו מחמדים, אש ומים. אשא ומי'א מתתקנו, (ס'א מתדבקין ויאן) יאן בצייורוי, (בציורוי) דהא גווי מתחברן כחדא.

חכו, בַּאתוֹן רְשִׁימוֹ, דַּמְתַּגְלֶפֶן בְּעֶטְרוֹי גְּלִידִין (גְּלִיפִין) אַחַה''ע בַּגְּרוֹן. א', דְּטָרִיד מְלָכִין, (דְּנִיאל ב) וּמַהֲעֵדָא מְלָכִין, וּמַהֲקָם מְלָכִין. ח', דְּטָרִיד וְנַחֲיָת, וְסָלִיק וְעֶטְרִי, כְּבִישׁ בְּאַשָּׁא גְּלִיף בְּרוּחָא. ה' יְנִיקָה דְּאִמָּא, סְטִיר לְנוֹקְבָא, אַתְפָּשֵׁט לְנוֹקְבָא רַבָּא, בְּתִיאֻבְתָּא דְּקֶרְתָּא קְדִישָׁא, (עַד דַּמְתַּקְטִיר) מְתַקְטִיר אַתְרִין דָּא בְּדָא. כְּמָה דָּאתָ אָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) הֵר הַמֹּר גְּבַעַת הַלְבֹנָה. ע' טִיהָרָא דְּטִיפָסָא, גְּלִיפָא בְּטִיפָסָא, רְהִיטִין דְּעֲנָפִין מִתְאַחֲדִין, לְסֶטְרוֹי לְרוּחִין גְּלִיפִין.

וְהָא בְּרִזֵּי דַּאתוֹן דְּשִׁלְמָה מְלָכָא, אַתְעֶטְרוּ אֲלִין אַתוֹן ד', בַּד' גִּיכ' ק בַּחִיד כְּמָה דָּאתָ אָמַר וְחִיד יִטְעָם לְאָכֹל, (אִיּוֹב ו) הִיאֲכֹל תַּפֵּל מִכְּלִי מֶלֶח וְגו'. וְכַתִּיב (יִשְׁעִיָּה לֵב) וְהִיָּה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם. (תְּהִלִּים יט) הִנֵּחֲמָדִים מְזֻהָב וּמְפֹז רַב וּמִתּוֹקִים וְגו'. מִתּוֹקִים וְדָאִי.

דְּוֹד מְלָכָא אָמַר, גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בְּהֶם וְגו'. אֶסְתַּדְנָא עָלַי דְּכָל יוֹמָאֵי אֲזִדְהָרְנָא בְּהוּ, דְּלֹא לְאַטְעָאָה בְּהוּ, בַּר יוֹמָא חַד דְּעֶטְרִינָא עֶטְרִי מְלָכָא, בְּמַעֲרָתָא דְּמִרוֹנִיָּא, וְחַמִּינָא בּוֹצִינָא דְּאַשָּׁא מִתְלַהֲטָא אַפּוֹתֵיָא דְּמִרוֹנִיָּא (נ' א דַּמְעֶרְתָּא), וְאַזְדַּעְזַעְנָא. מַהֲהוּא יוֹמָא אֲזִדְהָרְנָא בְּדַעֲתָאֵי בְּהוּ, וְלֹא שְׁבִיקְנָא לֹון כָּל יוֹמָאֵי. זַכָּאָה חוֹלְקִיָּה מֵאֵן דְּאַזְדַּהֵר בְּמִתִּיקָא דְּמְלָכָא, וְטַעֲמִים בְּהוּ כְּדַקְחִזִּי. עַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים לֵד) טַעְמוֹ וְרֵאוּ כִּי טוֹב יְי' וְגו'. וְכַתִּיב (מִשְׁלִי ט) לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמֵי וְגו'.

אַתְפָּשֵׁט דְּכוּרָא בְּדַעַת, וְאַתְמַלְלִין אַכְסְדִּרִין וְאַדְרִין, מְרִישָׁא דְּגוֹלְגֶלְתָּא שְׂרִי, וְאַתְפָּשֵׁט בְּכָל גּוֹפָא, מְחַדֵּי וְדִרוּעוֹי וּבְכָלָא. מַאֲחֻרוֹי, אַתְדַּבֵּק נִיצוּצָא דְּבוֹצִינָא דְּקֶרְדִּינוּתָא, וְלַהֲטָא וְאַפִּיק

אמר רבי יוסי, כמה חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא. בראשונה קרא להם גוי קדוש, שכתוב (דברים יד) כי עם קדוש אתה וגו', ולבסוף קרא להם קדוש, שכתוב (ירמיה ב) קדוש ישראל לה' ראשית תבואתה. מה בין זה לזה? אמר רבי אבא, קדוש - עליון מכלם. שכה למדנו, כאשר מתחברים כל הקדושים כאחד, נקראים קדוש. וכלם עולים ומתפגסים לאותו מקום עליון שנקרא קדוש.

תרגום עברי אינו זמין במקור

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.